DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W RZESZOWIE

Rzeszów, 31 stycznia 1953 r. | Nr 1 | Poz. 1—10

CZĘŚĆ I
PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz. 1.

ORZECZNICTWO KARNO-ADMINISTRACYJNE

Ocena pracy Kolegiów przy Prezydiach Rad Narodowych Województwa Rzeszowskiego

Uchwała Nr LV/589/52.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z 5. XII. 1952 r.

Analizując ocenę pracy Kolegiów orzekających przy Prezydiach Rad Narodowych województwa rzeszowskiego oraz ich aparatu obsługowego, działając w wykonaniu ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454) PWRN w Rzeszowie stwierdza, że nowa ustawa stworzyła w ciągu ubiegłych 8-miu miesięcy działalności Kolegiów orzekających niespotykane nowe warunki powiązania się władzy ludowej z masami pracującymi w celu oddziaływania i ugruntowania praworządności demokratycznej przez ochronę zarządzeń wydawanych dla dobra mas pracujących, oraz podkreślenie podstawowej zasady wyjaśniania, przekonywania i wychowywania społeczeństwa na świadomych obywateli Państwa budującego socjalizm, na świadomych obywateli Polski Rzeczypospolitej Ludowej.

I. Osiągnięcia

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej stwierdza, że Kolegia orzekające mają za sobą szczególnie na szczeblu wojewódzkim i powiatowym, znaczne osiągnięcia dotychczasowej pracy, a w szczególności:

1) Kolegia orzekające podejmując nowe orzecznictwo karno-administracyjne w znacznym stopniu przyczyniły się do usprawnienia i przyśpieszenia realizacji zobowiązań towarowych wsi wobec Państwa.

2) Kolegia orzekające zrealizowały w znacznym stopniu zasadę zbliżenia organów władzy ludowej do obywatela przez bezpośredni kontakt, rozmowy i przekonywanie ogółu o słuszności zasadniczej linii działalności władzy ludowej. W ten sposób umożliwione zostało ściślejsze powiązanie organów orzekających z życiem i potrzebami terenu.

3) Prezydia Rad Narodowych wielu powiatów i gmin w toku toczącej się akcji uświadomiły sobie jak wielce pomocnymi dla wykonania ich zadań stały się Kolegia orzekające, sprawujące w nowej formie orzecznictwo karno-administracyjne. Przyczyni się to niewątpliwie w przyszłości do otoczenia Kolegiów większą niż dotychczas opieką i pomocą.

II. Braki i błędy

Mimo jednak powyższych osiągnięć w pracy Kolegiów ujawniono w okresie od kwietnia 1952 r. cały szereg niedociągnięć i błędów w ich działalności, które hamująco oddziaływały na sprawność orzecznictwa k-a, jak również szybkość wykonania orzeczonych kar, a w szczególności:

1) Prezydia Rad Narodowych nie doceniły w okresie organizowania i powoływania Kolegiów, że gwarancją właściwej polityki k-a, oraz szybkości, słuszności wymiaru kar jest dobór właściwych i oddanych władzy ludowej członków Kolegiów. W pośpiechu niejednokrotnie i bez należytego przygotowania i przeanalizowania ustalono składy Kolegiów powierzając te obowiązki najczęściej osobom przeciążonym pracą zawodową i społeczną i nie mogącym wykonywać należycie funkcji członka Kolegium. To spowodowało, że frekwencja członków na posiedzeniach Kolegiów była niezadawalająca, a przez to ucierpiała sprawność orzecznictwa karno-administracyjnego.

2) Niewspółmierna ilość odwołań od orzeczeń Kolegiów gminnych do powiatowych i od powiatowych do Kolegium przy Prezydium WRN w Rzeszowie dowodzi, że jedną z przyczyn tej fali odwoławczej jest również wymiar niesłusznych lub zbyt wysokich kar. Kolegia, ani też Prezydia Rad Narodowych nie analizowały tego stanu rzeczy i nie wyciągnęły dotychczas właściwych wniosków, zmierzających do zmiany wysokości wymierzonych kar w zależności od stopnia winy oraz stanu majątkowego obwinionego.

3) Kolegia orzekające, szczególnie w początkowej fazie ich pracy, stosowały na szeroką skalę orzecznictwo w postępowaniu nakazowym, najczęściej jednoosobowo, bez rozprawy i wzywania obwinionych i świadków, a w niewielkim tylko procencie na rozprawach w tak zwanym postępowaniu zwykłym. Tryb nakazowy postępowania osłabił stopień oddziaływania bezpośredniego członków Kolegium na obwinionych, zmniejszając przez to rolę wychowawczą Kolegium. Rozpoczęte w toku rozpatrywania spraw, dotyczących zobowiązań

towarowych wsi, stosowanie na szeroką skalę orzecznictwa zwykłego winno się w dalszym ciągu utrzymać i przyjąć jako forma postępowania także i do innych, społecznie szkodliwych wykroczeń.

4) Kolegia jak również aparat obsługujący nie stosowały w minionym okresie w całej rozciągłości przepisów formalnych nowej ustawy dotyczących ilości członków składu orzekającego, uprzedniego doręczenia wezwań na rozprawę, przeprowadzenia postępowania dowodowego, doręczenia orzeczenia i wykonawstwa kar, podważając przez to poważnie siłę i moc prawną wydanych orzeczeń, jak również dopuszczając przez to do osłabienia możliwości obrony osób karanych. Prezydia Rad Narodowych i Kolegia winny w przyszłości stosować bezwzględnie w całej rozciągłości przepisy formalne ustawy, gwarantujące sprawiedliwe rozpoznanie sprawy i wydanie orzeczenia.

5) Prezydia Rad Narodowych nie doceniły, szczególnie w pierwszym okresie pracy Kolegiów znaczenia, jakie w orzecznictwie k-a. posiada zasada szybkiego wykonawstwa prawomocnych orzeczeń i nakazów. Całkowicie nie wykorzystano możliwości ściągania grzywien przez sołtysów, oraz mobilizowania własnego aparatu do wykonania czynności egzekucyjnych. Dopiero w późniejszym etapie w wyniku zarządzeń Prezydium WRN sformowano konieczny zespół egzekucyjny w każdym powiecie i dopiero wówczas egzekucja grzywien ruszyła z miejsca. Prezydia Rad Narodowych zwrócą szczególną uwagę, by nie dopuścić w przyszłości do powstawania jakichkolwiek zaległości na odcinku wykonawstwa kar grzywien.

6) Sprawność działania Kolegium w dużym stopniu zależna jest od powierzania obsługi Kolegium wykwalifikowanemu i przeszkolonemu pracownikowi. Zaobserwowano szczególnie na szczeblu gminy częstotliwość zmian personalnych pracowników obsługujących Kolegia. Należy w przyszłości zaniechać tej praktyki szkodliwej dla usprawnienia pracy. Referent ogólno-administracyjny, jako odpowiedzialny za należytą i terminową obsługę Kolegium na szczeblu gminy, winien zapewnić sprawność działania Kolegium przez właściwy dobór i przeszkolenie odpowiedniego pracownika, bądź przez osobiste wykonanie tych zadań.

7) Kolegia przy Prezydiach Rad Narodowych winny zwrócić szczególną uwagę na większe niż dotychczas zastosowanie przy wymierzaniu kar kary pracy poprawczej. Zastosowanie jej w okresie III kwartału 1952 r. w 793 wypadkach na ogólna ilość około 20.000 ukaranych wskazuje na niedostateczne stosowanie tego rodzaju kary, oraz niewykorzystanie tego tak ważnego środka wychowawczego. Za stosowaniem tej kary przemawia również i ta okoliczność, że wykonanie kary pracy poprawczej nie nastręcza tylu trudności, ile sprawia wykonanie kary grzywny.

8) Prezydia Rad Narodowych na szczeblu powiatowym nie doceniają jak wielką pomocą w pracy kolegiów orzekających stanowi uaktywnienie Komisji Porządku Publicznego po linii orzecznictwa k-a. Bezpośredni kontakt członków Komisji z orzekającymi Kolegiami w terenie pomaga Kolegiom w porawieniu stylu pracy i znalezieniu właściwego podejścia w załatwianiu spraw, gdyż opiera się na wymiarze uwag i spostrzeżeń z działalności innych Kolegiów. Dotychczasowe sprawozdania powiatowe donoszą o braku jakiejkolwiek działalności ze strony Komisji Porządku Publicznego w sprawach orzecznictwa karno-administracyjnego.

9) Prezydia Rad Narodowych oraz Wydziały Społeczno-Administracyjne i Referaty Społeczno-Administracyjne nie zorganizowały dotychczas należycie współpracy między Kolegiami z jednej strony, a resortowymi Wydziałami i organami zawiadamiającymi z drugiej strony. Obserwowane jest zjawisko coraz większego braku zainteresowania ze strony resortowych Wydziałów i organów zawiadamiających jak załatwiane są ich sprawy i w jakiej kolejności. W interesie publicznym winno być obserwowane zjawisko odwrotne — bicia się za wszelką cenę o szybkie i sprawne załatwienie spraw karnych. Prezydia Rad Narodowych zwrócą w przyszłości szczególną uwagę na sprawę organizacji współpracy międzyresortowej.

10) W ustroju budującego się socjalizmu szczególna uwaga Prezydiów Rad Narodowych winna być zwrócona na całkowite zabezpieczenie ochrony majątku społecznego. Niedość szybka reakcja wielu powiatów na szkody wyrządzane w lasach państwowych i spółdzielniach produkcyjnych nie może być nadal kontynuowana i stosunek do tych spraw winien ulec zasadniczej zmianie.

11) Prezydia Rad Narodowych wszystkich stopni nie przeprowadzały dotychczas analizy wpływu spraw karno-administracyjnych i nie ustalały wytycznych w sprawie kolejności załatwiania spraw karnych. Zaniedbanie to spowodować może brak należytej czujności na szerzenie się niektórych wykroczeń i szukanie sposobów zwalczania tych wykroczeń w inny sposób, niż przez wymierzanie kar tymbardziej, że wpływ spraw k-a. w porównaniu z rokiem poprzednim znacznie wzrósł.

12) Szkolenie członków Kolegium i aparatu obsługowego nie było przeprowadzone systematycznie jako ciągła konieczność aż do całkowitego opanowania przepisów formalnych i materialnych orzecznictwa k-a. Zaniedbanie to doprowadziło do załamania się orzecznictwa na szczeblu gminnym, na którym brak było pracowników obytych ze sprawami k-a. i gdzie trzeba było ustawiać pracę od początku przez dłuższy czas po wstępnym przeszkoleniu ogólnym. Prezydia Rad Narodowych winny w przyszłości wzmocnić nadzór nad działalnością terenowych Kolegiów w ciągu dłuższego okresu czasu i dopomóc im w przełamaniu trudności początkowych.

13) Kolegia orzekające i pracownicy obsługujący Kolegia spowodowali niedość dokładne i zgodne ze stanem faktycznym wypełnienie rubryki p.n. uzasadnienie orzeczenia W bardzo wielu aktach uzasadnienie ujęte zostało zbyt ogólnikowo lub stereotypowo i nie było przekonywujące tak dla obywatela jak i władzy kontrolującej lub rozpatrującej odwołanie. Kolegia orzekające dążyć winny do najbardziej skrupulatnego i właściwego uzasadnienia orzeczenia, gdyż jest ono dla ukaranego obywatela najbardziej przekonywującym i wychowawczym argumentem winy i kary, a zarazem przyczynia się do zmniejszenia wpływu odwołań do wyższej instancji.

14) Prezydia Rad Narodowych nie wykorzystały dotychczas ogromnych możliwości oddziaływania na otoczenie przez zorganizowanie pokazowych rozpraw k-a. na zakładach pracy lub w miejscowości, w której pewne wykroczenia przybierają charakter masowy. Praktyka tego rodzaju przeprowadzona na terenie innych województw dała bardzo wiele dodatnich rezultatów pod warunkiem jednak, że rozprawy takie zostaną należycie przygotowane i zapewniona frekwencja przysłuchujących się rozprawie.

15) W celu zapewnienia należytej kontroli i nadzoru nad Kolegiami ze strony powiatów — Prezydia Powiatowych Rad Narodowych tak zorganizują pracę w referatach społeczno administracyjnych, by jeden pracownik referatu k-a. stale obsługiwał własne Kolegium, zaś drugi pracownik wykonywał terenowy nadzór i kontrolę pracy Kolegiów niższego stopnia udzielając pomocy i wskazówek tym Kolegiom.

16) Analiza przesyłanych meldunków o stanie orzecznictwa k-a. w akcji realizacji zobowiązań towarowych wsi wskazuje na niedokładność statystyki i bezkrytyczne ustosunkowanie się do sprawozdań przez Prezydia Rad Narodowych dla których dane statystyczne powinny stać się alarmem mobilizującym je do usprawnienia pracy utykających w pracy Kolegiów własnego terenu.

17) Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stworzył przez uchwalenie w dniu 22. XI. 1952 r. ustawy amnestyjnej wyjątkowe warunki do nowego startu Kolegiów i orzecznictwa k-a, gdyż popełnione przed dniem 20. XI. 1952 r. wykroczenia ogólne wszystkie — a wykroczenia z ustaw i dekretów o obowiązkowych dostawach, w których obwiniony wykona obowiązek dostawy do dnia 31. XII. 1952 r. zostaną umorzone. Prezydia Rad Narodowych muszą dołożyć wszelkich starań, by nowe wykroczenia były niezwłocznie rozpatrywane, prawomocne kary jak najszybciej wykonywane i aby w ten sposób nie dopuścić do utworzenia jakichkolwiek zaległości w orzecznictwie k-a.

III. Wnioski

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po przeanalizowaniu wymienionych powyżej błędów i niedociągnięć, mając na uwadze podniesienie sprawności orzecznictwa k-a. będącego bardzo ważnym instrumentem należytego wykonania planów i zadań państwowych, postanawia

1) Prezydia Rad Narodowych przeanalizują na swych najbliższych posiedzeniach treść niniejszej uchwały, wydadzą szczegółowe zarządzenia dotyczące usprawnienia orzecznictwa k-a. dla swego terenu i dopilnują, by zarządzenia te zostały w pełni wykonane.

2) Uchwała niniejsza omówiona zostanie na specjalnie zwołanych naradach wszystkich członków każdego Kolegium, na którym przeanalizowane będą własne błędy i niedociągnięcia każdego Kolegium i wyciągnięte wnioski usprawniające następny etap ich pracy.

Za wykonanie niniejszej uchwały są odpowiedzialni:
do pkt. 1. Przewodniczący Prezydiów Rad Narodowych,
do pkt. 2 Przewodniczący Kolegiów przy Prezydiach Rad Narodowych.

Nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Przewodniczącemu Kolegium przy Prezydium WRN ob. Ostrowskiemu Michałowi, z-cy Przewodniczącego Prezydium WRN.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

Poz. 2.

OCENA ORGANIZACJI SZKOLNICTWA DLA PRACUJĄCYCH W ROKU SZKOLNYM 1952/53 NA TERENIE WOJEWÓDZTWA RZESZOWSKIEGO

Uchwała Nr LV/590/52
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z 5. XII. 1952 r.

I. Osiągnięcia

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po przeanalizowaniu stanu orgn zacyjnego szkół dla pracujących stwierdza, że szkolnictwo to spełnia poważną rolę w doskonaleniu kadr pracowników fizycznych i umysłowych oraz pracującego chłopstwa o czym świadczą następujące osiągnięcia:

1) Na terenie województwa w ostatnim roku szkolnym klasę VII szkół podstawowych dla pracujących ukończyło 1218 robotników i chłopów, przez to uzyskało pełne wykształcenie podstawowe a w liceach dla pracujących i korespondencyjnych uzyskało od roku 1950 — 523 absolwentów, z których około 25 proc. przeszło na wyższe uczelnie a reszta zajęła nieraz poważne stanowiska lub pracuje dla produkcji

2) W roku szkolnym 1952/53 Wydział Oświaty Prez. WRN zorganizował 116 oddziałów szkoły podstawowej dla pracujących z liczbą 2.296 uczniów rekrutujących się z robotników i chłopów mało i średniorolnych wykonując limit w 76 proc., prowadzi 4 ogólnokształcące licea dla pracujących o 26 oddziałach z liczbą 900 uczniów wykonując zadania w 100 proc. oraz 2 licea korespondencyjne z liczbą 860 uczniów wykonując zadania w 100 proc.

3) W zakresie nauczania początkowego Wydział Oświaty w ciągu 1952 r. uzyskał 1761 absolwentów i przygotował od strony organizacyjnej do objęcia nauczaniem analfabetów, z których uczy się obecnie znaczna część. Dla zapobiegania wtórnemu analfabetyzmowi organizuje się zespoły czytelnicze. Z bibliotek korzysta ponad 1000 absolwentów, a prasę prenumeruje 11.100 osób.

4) Wydziały Oświaty Prez. Rad Narodowych zainteresowały sprawą szkół dla pracujących masowe organizacje społeczne, instytucje i zakłady pracy, wytwarzając dla akcji kształcenia pracuj cych pożądaną atmosferę.

5) Wydziały Oświaty zmobilizowały do szkół dla pracujących potrzebne kadry doświadczonych nauczycieli i zapewniły warunki materialne szkołom, przez co osiąga się odpowiedni poziom nauczania.

II. Braki i błędy

Obok powyższych osiągnięć w całokształcie organizacji i pracy szkolnictwa dla pracujących, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej stwierdza też następujące braki, błędy i niedociągnięcia:

1. Wydział Oświaty nie zorganizował jeszcze 36 oddziałów szkoły podstawowej dla pracujących z liczbą 824 uczniów nie wykonując limitu o 24 proc. Do słabych powiatów pod tym względem należą. Ustrzyki, Lesko, Tarnobrzeg, Dębica i Przemyśl miasto.

2. Sieć szkół dla pracujących w małym stopniu uwzględnia szkoły przy zakładach pracy i w spółdzielniach produkcyjnych oraz w PGR-ach.

3. Nabór kandydatów do szkół podstawowych dla pracujących jest za nikły, przy czym rekrutacja jest żywiołowa bez udziału organizacji masowych.

4. Odsiew w szkołach dla pracujących i liceach korespondencyjnych jest zbyt duży na skutek słabego oddziaływania uświadamiającego ze strony zakładów pracy, a frekwencja jest nieregularna.

5. Akcja nauczania początkowego i zapobiegania wtórnemu analfabetyzmowi jest opóźnioną, gdyż nie wszystkie zaplanowane punkty roztoczyły systematyczną pracę.

6. Instruktorzy Oświatowi w gminach nie pracują systematycznie i nie czuwają nad organizacją prac oświatowych, a zwłaszcza w zakresie nauczania początkowego i czytelnictwa.

7. Kierownicy referatów oświaty dorosłych, w Wydziałach Oświaty Prez. Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych nie nawiązali kontaktu z organizacjami masowymi, na skutek czego wynikają niedociągnięcia organizacyj szkół podstawowych i kursów nauki początkowej.

8. Organizacje masowe: Związki Zawodowe, Związek Samopomocy Chłop., Z. M. P. i Liga Kobiet, nie roztoczyły opieki nad uczniami i w nieznacznym stopniu włączyły się do współdziałania przy organizowaniu szkolnictwa dla pracujących i nauki początkowej.

9. Dyrekcje zakładów pracy i rady zakładowe nie doceniły ważności dokształcania swych kadr i nie prowadziły akcji uświadamiającej jak również nie umożliwiły uczęszczania do szkół ludziom pracy przez odpowiednio zorganizowaną dla nich pracę w zakładzie.

10. Wydział Oświaty Prez. WRN i Wydziały Oświaty Prez. P. i MRN nie prowadziły systematycznej kontroli przebiegu prac.

11. Prezydia Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych mimo zleceń Prez. Rady Ministrów Zespół II Nr 01/656/51 z dnia 8. VI. 1951 r. nie prowadziły dalszej opieki nad nauczaniem początkowym.

III. Wytyczne

W celu usunięcia dotychczasowych braków, błędów i niedociągnięć w organizowaniu, prowadzeniu i zapewnianiu pełnego rozwoju szkolnictwa dla pracujących, oraz celem nadania tej akcji właściwego stylu pracy na terenie województwa, Prezydium Wojew. Rady Narodowej postanawia:

1) Wydział Oświaty Prez. WRN podejmie wszystkie możliwe kroki dla pełnego zrealizowania i wykonania zadań usługowych przewidzianych na rok 1952 w zakresie organizacji szkół podstawowych dla pracujących.

Odpowiedzialny Kierownik Oddziału O. D. Ob. Urban Franciszek.

2) Wydziały Oświaty Prez. Pow. i MRN zwiększą działalność w swych rejonach, tak aby zaplanowane i przydzielone im placówki szkolnictwa dla pracujacych nie tylko zostały uruchomione, ale aby im zapewnić przez racjonalną organizację rzeczowe warunki i możliwości stałego rozwoju.

Odpowiedzialni Kierownicy Wydziałów Oświaty w powiatach.

3) Wydziały Oświaty Prez. P. i MRN w porozumieniu z organizacjami masowymi uzupełnią sieć szkół podstawowych dla pracujących i zapewnią pełny nabór uczniów do tych szkół z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie zakładów pracy, wsi spółdzielczych i PGR.

Odpowiedzialni kierownicy Wydziałów Oświaty w powiatach.

4) Wydział Oświaty Prez. WRN wzmoże w ciągu całego roku akcję walki z odsiewem i odpadem uczniów ze szkół dla

pracujących i utrzyma frekwencję w szkołach na wysokim poziomie zapewniając przez to lepsze wyniki nauczania. Sprawozdanie o sposobie i metodach pracy w tym zakresie złoży Kierownik Oddziału Oświaty Dorosłych w terminie do 31 stycznia 1953 r.

5) Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych przeprowadzą analizę i ocenę szkolnictwa dla pracujących swego powiatu we wszystkich jego formach a to: szkoły podstawowe dla pracujących, licea ogólnokształcące dla pracujących (o ile istnieją na terenie powiatu) licea korespondencyjne, punkty konsultacyjne, zespoły samokształceniowe, nauczanie początkowe analfabetów, zapobieganie wtórnemu analfabetyzmowi, zespoły czytelnicze i kursy masowego nauczania dorosłych języka rosyjskiego.

Odpowiedzialni: Przewodniczący Prez. P. i MRN.

6) Prez. Pow. i Miejskich Rad Narodowych zwrócą uwagę na działalność Komisji Oświaty i Kultury przy Radach Narodowych i wskażą im konieczność żywego zainteresowania się sprawami Oświaty Dorosłych i wzmożenia wysiłków około propagowania kształcenia się ludzi pracy i pracującego chłopstwa oraz prowadzenia kontroli wykonywania zadań w tym zakresie przez organizacje.

7) Prez. WRN zobowiązuje Okręgową Radę Zw. Zawodowych, Wojewódzki Zarz. Z. S. Ch., Zarząd Wojew. ZMP i Zarząd Wojewódzki L. K. do rzetelnego zainteresowania się Oświatą Dorosłych i wykonania zadań nałożonych przez Zarządy Główne tych organizacji, zwłaszcza w zakresie organizowania nauczania początkowego, zespołów czytelniczych i kursów jęz. rosyjskiego oraz współdziałania w innych formach kształcenia pracujących.

Odpowiedzialni: Przewodniczący Zarządów Wojewódzkich wymienionych organizacji, każdy w swoim zakresie.

8) Prezydia Pow. i MRN zalecą terenowym radom Z. Z., Z. S. Ch., ZMP i L. K. dyrekcjom zakładów pracy i radom zakładowym okazanie większej troski i opieki nad uczącymi się ludźmi pracy i stosowanie w szerszym zakresie awansowania społecznego, wybitniejszych uczniów a przez to nadawanie akcji oświatowej większego znaczenia społeczno-politycznego. Wykonywanie trwałe, permanentne. Odpowiedzialny Członek Prezydium sprawujący Nadzór nad Wydziałem Oświaty.

9) Wydziały Oświaty Prez. P. i MRN dopilnują, by zagadnienia oświaty dorosłych znalazły należyty wyraz w planach prac wszystkich placówek oświatowych i plan dydaktyczno-wychowawczy był powiązany tematycznie z walką o wykonanie planu 6-letniego, budową podstaw socjalizmu w Polsce Ludowej i walka o pokój na świecie.

Realizacja przez cały rok szkolny. Odpowiedzialny kierownik Oddziału Oświaty w powiecie.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

Poz. 3.

OCENA AKCJI WERBUNKOWEJ DO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO W OKRESIE OD 1. VII. — 31. X. 1952

Uchwała Nr LIV/532/52
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z 28. XI. 1952 r.

I. Prezydium WRN w Rzeszowie po przeanalizowaniu na swym posiedzeniu w dniu 28 listopada 1952 r. wyników realizacji planów werbunkowych do budów kluczowych na terenie wojew. rzeszowskiego, stwierdza należytą operatywność służby zatrudnienia w wykonywaniu postawionego zadania werbunkowego, zastosowanie należytych form metod pracy, w wyniku czego po dzień 31. X. 1952 r. globalnie realizacja planu osiągnęła 104,7 proc., a po dzień 25. XI. — 123,4 proc.

Dużą aktywność w pracy wykazały Prezydia PRN i Kierownicy Referatów Zatrudnienia w Jaśle, Łańcucie, Krośnie, Tarnobrzegu, Sanoku i Mielcu oraz większość Prezydiów GRN w tych powiatach.

Prezydia te przekroczyły wykonanie planów dzięki ustawieniu swej działalności werbunkowej w oparciu o wskazania VII Plenum KC PZPR, otoczeniu się szerokim aktywem, bezpośredniemu kontaktowi z terenem zarówno po linii kontroli jak i instruktarzu.

W ciągu trwania akcji systematycznie analizowały na swych posiedzeniach jej wyniki i wyciągały odpowiednie wnioski dla przyspieszenia wykonania planów.

II. Nie uniknięto jednak szeregu braków i błędów, a w szczególności:

Prezydia Powiatowych Rad Narodowych i Kierownicy Referatów Zatrudnienia w Przeworsku, Rzeszowie, Brzozowie, Przemyślu i Kolbuszowej nie wykazały potrzebnej aktywności w realizacji zadań, nie żyły w dostatecznym stopniu zagadnieniem werbunku, w wyniku czego doprowadziły do załamania planów.

Prezydia te nie doceniły potrzeby włączenia do akcji Komisji Werbunkowych, nie omawiały zagadnienia na swych posiedzeniach i sesjach Rad Narodowych i nie postawiły tym samym konkretnych zadań przed radnymi oraz nie uaktywniły sołtysów.

W znikomym stopniu wykorzystały w ich dyspozycji materiały propagandowe i radiowęzły. Przez niedocenienie współpracy i pomocy ze strony organizacji masowych całość pracy w realizowaniu planu chciały wykonać przeważnie przy pomocy etatowego aparatu służby zatrudnienia i werbowników, co nie mogło dać spodziewanych wyników.

Słaby kontakt Referatów Zatrudnienia tych Prezydiów z zakładami, dla których prowadzono werbunek, w wielu wypadkach powodował opóźnienia w wykonaniu planu.

III. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej celem zabezpieczenia wykonania planów kolejnych akcji werbunkowych postanawia:

1) Prezydia Powiatowych Rad Narodowych dołożą maksimum wysiłku w kierunku jak najszybszego spopularyzowania postanowień uchwały Prezydium Rządu Nr 648 w sprawie udziału w realizacji planów werbunku siły roboczej i odpowiedzialności gminnych rad narodowych oraz sołtysów za wykonanie tych planów MP. A-68/1032/52 oraz zabezpieczą wykonywanie zawartych w uchwale postanowień.

2) Otoczą większą niż dotychczas opieką pracę Referatów Zatrudnienia i zapewnią należytą pomoc przy realizowaniu zadań zarówno na odcinku pośrednictwa jak i werbunku.

3) Zwrócą baczniejszą uwagę na przebieg wszystkich akcji werbunkowych przez analizowanie ich przebiegu na posiedzeniu Prezydium przynajmniej raz w miesiącu i systematyczne kontrolowanie przez członków Prezydium w terenie realizacji planów werbunkowych.

4) Dopilnują nawiązania ścisłej współpracy przez Referaty Zatrudnienia z Powiatowymi Komisjami Planowania Gospodarczego w zakresie planowania rozdziału otrzymywanych zadań werbunkowych przyjmując zasadę koncentrowania planów w gminach o największych rezerwach siły roboczej.

5) Zwrócą uwagę, ażeby Referaty Zatrudnienia realizując plany werbunkowe przez cały przeciąg akcji były w ścisłym kontakcie z zakładami pracy, dla których prowadzony jest werbunek celem wspólnego usuwania nasuwających się trudności i kontroli warunków bytowych zwerbowanych.

6) Przeanalizują skład i działalność komisji werbunkowych i poczynią odpowiednie kroki w kierunku uaktywnienia ich działalności.

7) W oparciu od doświadczenia uprzednio prowadzonych akcji werbunkowych, Prezydia Rad Narodowych dla zabezpieczenia wykonania planów przyjmą za zasadę stawianie zagadnień werbunkowych na sesjach rad narodowych i konkretnych zadań przed każdym radnym oraz zapewnią sobie i każdorazowo czynną współpracę po tej linii aktywu organizacji masowych.

Prezydia PRN przeanalizują uchwałę na najbliższym posiedzeniu po jej otrzymaniu.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Kierownikowi Samodzielnego Oddziału Zatrudnienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Ob. **Stanisławowi Klockowi.**

Nadzór nad wykonaniem uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej **powierza się** Ob. **Michałowi Ostrowskiemu,** z-cy Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

Poz. 4.

OPIEKUŃCZE PATRONATY SPOŁECZNE NAD TWORAMI PRZYRODY

Uchwała Nr LV/612/52
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z 5. XII. 1952 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, działając na zasadzie art. 16 pkt. 1 i 2 oraz art. 37 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) oraz art. 5, pkt. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) postanawia:

1. ustanowić opiekuńcze patronaty społeczne nad tworami przyrody żywej i nieożywionej, których ochrona leży w interesie publicznym,

2. patronaty opiekuńcze powierzać organizacjom społecznym, instytucjom lub osobom prywatnym, działającym na polu ochrony przyrody,

3. zlecić Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie powierzanie na wniosek Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody osobom prawnym lub fizycznym funkcji społecznych opiekunów dla poszczególnych zabytków przyrody, względnie dla poszczególnych terenów ich występowania,

4. upoważnić osoby prawne lub fizyczne, powołane na społecznych opiekunów zabytków przyrody do szczególnego interesowania się powierzonymi ich opiece zabytkami, do występowania do władz z interwencjami i wnioskami w sprawie ochrony tych zabytków, a w wypadku ich zagrożenia do występowania w charakterze ich opiekuna,

5. zlecić Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie wydawanie opiekunom społecznym zaświadczeń uprawniających ich do wykonywania zadań określonych w pkt. 4 uchwały,

6. że funkcja społecznego opiekuna zabytków przyrody jest honorową i bezpłatną.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

Poz. 5.

WALKA Z PLAGĄ WILKÓW

Uchwała Nr I/1/53
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z 7. I. 1953 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie uchwala co następuje:

1. Zatwierdza się, dokonany przez Wojew. Radę Łowiecką i Rzeszowski Okręg Lasów Państwowych wybór pełnomocnika wojewódzkiego do walki z plagą wilków — w osobie ob. Inż. Podkościelnego Stanisława, inspektora Rzesz. Okręgu L. P. w Przemyślu.

2. Zobowiązuje się wojew. pełnomocnika do walki z plagą wilków, ob. Podkościelnego do opracowania w porozumieniu z Wojew. Radą Łowiecką w Rzeszowie szczegółowego planu walki z wilkami i do zorganizowania na terenie województwa w terminie do końca lutego 1953 r. — co najmniej dwu skutecznych obław na wilki.

Odpowiednie sprawozdanie z przeprowadzonej akcji przeciw wilkom złoży ob. Podkościelny do końca lutego 1953 r.

3. Zobowiązuje się Rzesz. Okręg L. P. w Przemyślu do zorganizowania ściślejszych lotnych ekip myśliwych tropicieli wilków na terenach liczniejszego występowania wilków.

4. Zobowiązuje się wszystkie urzędy i instytucje na terenie województwa do udzielania w dniach urządzanych obław na wilki urlopów pracownikom — myśliwym, wytypowanym przez Pow. Rady Łowieckie do wzięcia udziału w obławach i ekipach na wilki.

5. Zobowiązuje się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do wydania odpowiednich zarządzeń Prezydiom Gminnych Rad Narodowych — dostarczenia na zapotrzebowanie Rejonów i Nadleśnictw L. P. w drodze szarwarku potrzebnej ilości furmanek i naganiaczy do urządzanych obław na wilki i do dyspozycji specjalnych ekip myśliwych tropicieli.

6. Zobowiązuje się Woj. Radę Łowiecką w Rzeszowie do wydania zarządzeń myśliwym, członkom Polskiego Związku Łowieckiego, obowiązkowego wzięcia udziału w urządzanych obławach na wilki na terenie swego powiatu i do jak najliczniejszego wzięcia udziału w tych obławach przez myśliwych z innych powiatów, w których wilki nie występują.

7. Zobowiązuje się Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji w Rzeszowie do dostarczenia padliny Rejonom L. P. i Nadleśnictwom L. P. z zastrzeżeniem, że padlina ta nie będzie rozsadnikiem chorób zakaźnych, szkodliwych dla innej zwierzyny w lesie.

8. Zobowiązuje się Rzesz. Okręg L. P. w Przemyślu do wyłożenia otrzymanej z C. U. S. i K. padliny w lasach, dla umiejscowienia w nich wilków w terenach gdzie one liczniej występują.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie.

Podstawa prawna: Art. 16, ust. 1 i ust. 2, pkt. 2 ustawy z 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130 z 1950 r., zm. Nr 50, poz. 334 z 1952 r.), § 12 Uchwały Rady Ministrów z 17. IV. 1950 r. Instrukcja Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (MP Nr A-57 654/50 z późniejszymi zmianami), art. 30, ust. 2 dekretu z 29. X. 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300/52).

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

Poz. 6.

NOWY TRYB BADANIA LEGALNOSCI UCHWAŁ RAD NARODOWYCH SZCZEBLA POWIATOWEGO I ICH PREZYDIÓW

Zarządzenie L. Or. II-28/18/52
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z 31. XII. 1952 r.

Dotychczasowa analiza uchwał powiatowych rad narodowych i ich prezydiów wykazała, że uchwały te są w wielu wypadkach niewłaściwie zredagowane a w szczególności nie przedstawiają stanu faktycznego sprawy, której uchwała dotyczy, nie zawierają podstawy prawnej, nie są jasne i przejrzyste, powołują się często na protokół z posiedzenia rady czy prezydium względnie na załącznik, którego często brak, nie zawierają terminu wykonania ani osoby odpowiedzialnej za wykonanie uchwały. Stan taki powoduje duże trudności przy badaniu legalności uchwał i konieczność zaznajomienia

się z różnego rodzaju materiałami dodatkowymi i wyjaśnieniami koniecznymi dla oceny legalności poszczególnych uchwał. Prezydia rad narodowych winny zwrócić szczególną uwagę na formę i treść podejmowanych uchwał, z których każda winna stanowić sama dla siebie samoistną całość zarówno pod względem faktycznym jak i prawnym tak, by mogła być bez potrzeby sięgania do innych materiałów i bez wyjaśnień wystarczającą podstawą dla oceny jej legalności.

Celem usprawnienia, przyśpieszenia i właściwego ustawienia badania na szczeblu wojewódzkim legalności uchwał powiatowych rad narodowych i ich prezydiów, oraz celem powiązania oceny legalności uchwał z aktualną polityką poszczególnych resortów i umożliwienia Wydziałom (Oddziałom, Referatom, Zarządom Wojewódzkim) resortowym stałego i systematycznego czuwania nad prawidłową realizacją zagadnień danego resortu przez ich komórki niższego stopnia — Prezydium WRN ustala następujące zasady postępowania przy analizie, badaniu i kontroli legalności uchwał powiatowych i miejskich (miast stan. pow.) rad narodowych oraz ich prezydiów:

1) Referat Organizacyjny na szczeblu powiatowym zobowiązany jest w ciągu trzech dni od powzięcia uchwały przez radę lub jej prezydium przesłać odpis uchwały (bez protokołu) tej komórce resortowej szczebla powiatowego, której uchwała dotyczy — a jeśli uchwała dotyczy dwu lub więcej resortów, odpis jej winien być przesłany wszystkim zainteresowanym komórkom resortowym.

2) Komórka resortowa szczebla powiatowego kieruje niezwłocznie uchwałę wprost do wyższej komórki resortowej na szczeblu wojewódzkim (Wydział, Wojewódzki Zarząd, Oddział, Referat) wraz ze swoimi uwagami. Brak jakichkolwiek uwag winien być również ujawniony (np. „bez zastrzeżeń", „nie ma nic do dodania" itp.).

3) Komórka resortowa na szczeblu wojewódzkim winna jest uchwałę jak najrychlej zbadać z punktu widzenia celowości, zgodności z przepisami prawnymi (legalność) i z zasadniczą linią polityczną Partii i Rządu. W braku zastrzeżeń, co wyraźnie winno być ujawnione, resortowa komórka wojewódzka przesyła uchwałę do Wydziału Organizacyjnego, który ją przechowuje.

W razie wątpliwości natury prawnej resortowa komórka wojewódzka zwraca się o opinię do Wydziału Prawnego, przedstawiając dokładny stan faktyczny oraz zagadnienie prawne, o rozstrzygnięcie którego chodzi, dołączając kontrolowaną uchwałę oraz tekst niepublikowanych przepisów, dotyczących danej sprawy.

4) Jeśli resortowa komórka wojewódzka uważa, że wykonanie uchwały winno być zawieszone lub że należy zalecić jej reasumcję lub uchylenie — przesyła stosowny projekt w 7 egzemplarzach do Wydziału Organizacyjnego, a następnie przedstawiciel tej komórki resortowej przy współudziale przedstawiciela Wydziału Prawnego referuje sprawę na posiedzeniu Prezydium WRN.

5) Jeśli zajdzie konieczność natychmiastowego zawieszenia wykonalności lub uchylenia uchwały rady szczebla powiatowego lub jej prezydium względnie jeśli szczebel powiatowy nie zastosuje się do zalecenia reasumcji uchwały, stosuje się odpowiednio punkt 4-ty.

6) Komórka resortowa szczebla wojewódzkiego (Wydział, Oddział, Referat, Wojew. Zarząd) winna ustanowić imiennie osobę, która będzie czuwać nad przebiegiem badania legalności uchwał otrzymanych od resortowych komórek niższego stopnia, i która to będzie odpowiedzialną za szybkie i sprawne zbadanie legalności i przedłożenie uchwał z wnioskami bądź Wydziałowi Organizacyjnemu, bądź Wydziałowi Prawnemu, a to zgodnie z punktem 3, 4 i 5 niniejszego zarządzenia.

7) W wypadku, gdy przy badaniu legalności uchwał okaże się potrzeba posłużenia się protokołem z posiedzenia powiatowej rady narodowej lub jej prezydium, Wydziały resortowe (Wojew. Zarządy), Prezydium WRN jak również Wydział Prawny mogą otrzymać te protokoły do wglądu w Wydziale Organizacyjnym Prezydium WRN.

8) Uchyla się zarządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z 11 kwietnia 1952 r. L. dz. 197/S/52 zobowiązujące szczebel powiatowy do przesyłania uchwał do Wydziału Prawnego Prezydium WRN.

Zmienia się zarządzenie Prezydium WRN w Rzeszowie z 17 kwietnia 1952 r. L. Or. II-43/29/52 w ten sposób, że znosi się obowiązek szczebla powiatowego przesyłania do dni siedmiu od daty posiedzenia rady lub jej prezydium odpisu protokołu tego posiedzenia do Wydziału Prawnego, natomiast obowiązek ten istnieje nadal w odniesieniu do przedkładania odpisu takiego protokołu w wymienionym siedmiodniowym terminie do Wydziału Organizacyjnego Prezydium WRN w Rzeszowie.

Prezydia Powiatowych Rad Narodowych przesyłając odpisy tych protokołów do Wydziału Organizacyjnego winny równocześnie wykazać, kiedy i do których Wydziałów na szczeblu wojewódzkim zawarte w protokole uchwały zostały przesłane do analizy.

9) Tryb badania legalności, ustalony niniejszym zarządzeniem dla szczebla wojewódzkiego obowiązuje również w odniesieniu do uchwał już przesłanych lub przesłać się mających przez Wydział Prawny poszczególnym wojewódzkim komórkom resortowym, z tym jednak, że uchwały te wojewódzkie komórki resortowe zwracają Wydziałowi Prawnemu, z którego je otrzymały, a nie przesyłają ich do Wydziału Organizacyjnego.

W wypadku zastrzeżeń wojewódzkie komórki resortowe postępują w myśl postanowień punktu 4.

10) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 r.

Zarządzenie otrzymują: Wszystkie Prezydia Powiatowych i Miejskich (miast stan. powiaty) Rad Narodowych,

Wszystkie Wydziały (Samodz. Oddziały, Referaty), PWRN.

Wojewódzkie Zarządy: Dróg Publicznych, Wodno-Melioracyjny, Weterynarii, Miejskiego Handlu Detalicznego.

Za Prezydium Rady Narodowej
W. Rózga
Przewodniczący Prezydium

CZĘŚĆ II.
PUBLIKACJE

Poz. 7.

ROZPRAWY WYWŁASZCZENIOWE

Obwieszczenia
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z czasu od 23. XII. 1952 r. do 5. I. 1953 r.
o terminie i miejscu rozpraw wywłaszczeniowych w sprawach SAA II. 2b/74, 167, 364/51.

W postępowaniach celem wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa majątków, zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. wyznacza się rozprawy:

1. na dzień 17 lutego 1953 r. godz. 10 w lokalu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Jarosławiu co do nieruchomości, położonej w Jarosławiu przy ul. Sienkiewicza 7,

2. na dzień 20 lutego 1953 r. godz. 10 w lokalu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Jarosławiu co do nieruchomości, położonej w Jarosławiu przy ul. Swierczewskiego (whl 1507),

3. na dzień 24 lutego 1953 r. godz. 9 w lokalu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Mielcu, co do nieruchomości położonych w Mielcu.

Szczegółowe wykazy wywłaszczanych nieruchomości, oznaczonych według właścicieli, dat katastralnych i hipotecznych oraz zajmowanej powierzchni wraz z odpisem niniejszego obwieszczenia wywieszone zostają na tablicy urzędowej:

do 1. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Jarosławiu w czasie od 3 do 16 lutego 1953 r.,

do 2. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Jarosławiu w czasie od 6 do 19 lutego 1953 r.,

do 3. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Mielcu w czasie od 10 do 23 lutego 1953 r.

Interesowani mogą bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski i zarzuty, najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy, bądź stawić się osobiście na rozprawę i głosić je ustnie. Późniejsze zgłoszenia mogą być pominięte.

Podstawa prawna: art. 4 ust. 1 pkt. 4 dekretu z 7. IV. 1948 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945, poz. 138/48, zm. poz. 527/49 Dz. U. art. 21 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z 24. IX. 1934, poz. 776/34, zm. 205/39 Dz. U. art. 6 ustawy z 29. XII. 1951 zmieniającej dekret z 26. IV. 1949 o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych poz. 25/52 Dz. U. art. 1, 46 i 47 rozp. Prez. Rzp. P. z 22. III. 1928 o postępowaniu administracyjnym poz. 341/28 Dz. U., art. 37 ustawy z 20. III. 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej poz. 130/50 Dz. U.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Ostrowski
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 8.

ORZECZENIA WYWŁASZCZEŃ NIERUCHOMOŚCI

Ogłoszenia

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

z czasu od 8. XI. 1952 r. do 10. I. 1953 r. w sprawach SAA II. 2b/116, 182, 272, 279, 282, 321, 322/51

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie orzeka o wywłaszczeniu przez odjęcie prawa własności z dniem 9 maja 1945 r. na rzecz Skarbu Państwa na cele użyteczności publicznej, nieruchomości położonych:

1. w Przemyślu przy ul. Czarnieckiego Nr 39 i Rokitniańskiej Nr 1, 3, 5,
2. w Jaśle,
3. w Rzeszowie, przy ul. 3 Maja Nr 13,
4. w Kolbuszowej,
5. w Krośnie, przy ul. Czajkowskiego 7,
6. w gromadach Jelna i Ruda Łańcucka, obu — gmina Ruda Łańcucka, powiat Łańcut,
7. w gromadach Dębno, Chodaczów i Grodzisko Dolne, wszystkich trzech — gmina Grodzisko Dolne, powiat Łańcut.

Odpisy niniejszych ogłoszeń oraz szczegółowe wykazy wywłaszczanych nieruchomości, oznaczonych według właścicieli, dat katastralnych i hipotecznych tudzież zajmowanych powierzchni, wywieszone zostają w czasie od 1 do 14 lutego 1953 r., to jest na okres 14-tu dni licząc od dnia następnego po ukazaniu się niniejszego numeru Dziennika Urzędowego na tablicach urzędowych w lokalach Prezydiów Gminnych względnie Miejskich Rad Narodowych:

do 1. w Przemyślu,
do 2. w Jaśle,
do 3. w Rzeszowie,
do 4. w Kolbuszowej,
do 5. w Krośnie,
do 6. w Rudzie Łańcuckiej.

Od powyższych orzeczeń przysługuje odwołanie — do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w ciągu dni 14-tu licząc od dnia następnego po dniu ukazania się ogłoszenia.

Podstawa prawna: art. 4 ust. 1 pkt. 4 dekretu z 7. IV. 1948 o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945, poz. 138/48, zm. 527/49 Dz. U. art. 22 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z 24. IX. 1934, poz. 776/34, zm. poz. 205/39 Dz. U. art. 6 ustawy z 29. XII. 1951 poz. 25/52 Dz. U., art. 37 ustawy z 20. III. 1950 o terenowych organach jednolitej władzy państwowej poz. 130 Dz. U.

Za Prezydium Rady Narodowej
M. Ostrowski
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 9.

AGENCJA POCZTOWA W BRZÓZIE KRÓLEWSKIEJ POW. ŁAŃCUT

Komunikat

Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Rzeszowie

z 11. XII. 1952 r. Nr OON/311

Z dniem 11. XII. 1952 r. uruchomiona została agencja pocztowa Brzóza Królewska, powiat Łańcut.

Do miejscowego obszaru pocztowego agencji włączono gromady: Brzóza Królewska, Opalenice Sroki, Maleniska i Koniec, które równocześnie wyłączono z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pt. Leżajsk.

Do zamiejscowego obszaru pocztowego włączone zostały miejscowości: Zagrody, Stępnie, Leśnictwo Brzóza, Góra, Podbór, Kmiecie, Leśnictwo Biedaczów, Bednarze, które równocześnie wyłączono z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pt. Leżajsk.

Do czasu zainstalowania urządzeń telefonicznych agencja czynna jest w dziale pocztowym i telegraficznym.

Godziny urzędowe: w dnie powszednie od godz. 8—11 i od 14—15, w niedziele i święta od godz. 9 do 11.

Dyrektor Okręgowy
St. Michałowski

Poz. 10.

ORGANIZACJA NIEKTÓRYCH PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH

Redakcja Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie powiadomiona została o tym, że

1. Zgodnie z zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji z dnia 30. VIII. 52 r. Nr 168 z dniem 1. X. 1952 r. zostało zorganizowane i rozpoczęło swą działalność **Rzeszowskie Okręgowe Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi** z siedzibą w Rzeszowie, ul. 1-go Maja Nr 10, Tel. 11-93, 15-41. Przedmiotem działalności Przedsiębiorstwa jest organizowanie kontraktacji i skupu oraz zakupu i zbyt zwierząt rzeźnych na terenie województwa rzeszowskiego.

Przedsiębiorstwo obejmuje swą działalnością wszystkie agendy byłej Centrali Mięsnej — Okręgowa Ekspozytura w Rzeszowie, za wyjątkiem działu produkcji zwierzęcej, który wchodzi w zakres działalności równocześnie zorganizowanego Centralnego Zarządu Tuczu Przemysłowego.

2. Zgodnie z zarządzeniem Nr 178 Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji z dnia 30. VIII. 52 r. z dniem 1. X. 52 r. zostały zorganizowane i rozpoczęły swą działalność **Rzeszowskie Okręgowe Zakłady Tuczu Przemysłowego** w Rzeszowie z siedzibą w Rzeszowie, ul. 1 Maja 10, Tel. 17-15, 12-55.

Przedmiotem działalności Przedsiębiorstwa jest:

a) przemysłowy tucz zwierząt rzeźnych,
b) opas i wypas zwierząt rzeźnych na bazach własnych,
c) skup i zbiórka odpadków z zakładów przemysłu rolnego, spożywczego i żywienia zbiorowego oraz gospodarstw domowych na cele przemysłowego tuczu zwierząt rzeźnych,
d) prowadzenie gospodarstw rolnych przy Zakładach Tuczu Przemysłowego i bazach opasowych.

W czasie od 1. X. do 31. XII. 1952 r. Przedsiębiorstwo działało także na terenie województwa lubelskiego.

3) Zarządzeniem Nr 332 Ministra Górnictwa z 12. X. 1952 r. zmieniono nazwę przedsiębiorstwa państwowego „Wiercenia Poszukiwawcze" na **„Przedsiębiorstwo Geologiczne Przemysłu Naftowego"**, siedzibą przedsiębiorstwa jest Jasło, a przedmiotem działania: prowadzenie robót geologiczno-poszukiwawczych za złożami ropy naftowej, gazu ziemnego i innych surowców bitumicznych, ustalanie zasobów tych złóż oraz prowadzenie wierceń eksploatacyjnych.

Redakcja Dz. R. N. w Rzeszowie

Warunki prenumeraty

DZIENNIKA URZĘDOWEGO
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W RZESZOWIE

opłata za prenumeratę wynosi:

rocznie zł 18·— ze skorowidzem

półrocznie zł 10·— bez skorowidza

Opłata powinna być uiszczona z góry

Wpłaty należy dokonać do PKO Nr IX-515

Rachunków się nie wysyła

RZESZÓW 1 18.2.53.16

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Prawny Rzeszów, ul. Tkaczowa 13
Nr telef. 12-95.

Prenumerata roczna (ze skorowidzem) . . . . . 18 zł.
„ półroczna . . . . 10 zł.
Cena pojedyńczego egzemplarza do 4 stron druku — 0.90 zł.
Przy większej ilości stron o 0.30 gr. więcej od każdej drukowanej strony. — Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł. 10.50 od jednego dokumentu, od każdego następnego po . . . . 1.50 zł.
Wpłaty z góry na konto „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie" — P.K.O. Rzeszów Nr IX 515
Cena egzemplarza niniejszego . . . . . . 2.10 zł.

ODBIORCA: Biblioteka Jagiellońska Kraków

Rzeszowskie Zakłady Graficzne 225 22 1 53 1300 A4 8 str. pap. druk. 60 gram. S-4-10066 31 1 53